

על הפְּרָשָׁה בַּחֲרוּזִים

תְּרוּמָה

עִם יִשְׂרָאֵל שׁוֹקֵל אֶת שְׁקָלָיו – וְאִירָאן נָפּוֹל תִּפֹּל לְפָנָיו!

היום או מחר הו תאכלנה לשבעה / ולא ישאר מהו בסוף אף לא פרור לרפואה...

אולם שתי הלחמניות שהענקנו בשמחה רבה / תשארנה לנו כקרו קימת לעולם הבא..

זכעת נבין התשובה לשאלות בפתיחה: / נתינת התרומה היא למעשה לקיחה!

כשהנתינה היא דוקא "לי" – לשם שמים, ללא חשבונות / לא בשביל כבוד או בשביל לקבל מתנות.

נתינה כזו מביאה אתה אור וברכה / וקומלאת את הנותן בספוק ושמחה.

כל נתינה זו השפעה, ולא דוקא מעות / זו גם יכולה להיות מלה טובה, שמחוללת פלאות.

בענין זה כל אדם הוא בגדר נזקק / כל חידך שהוא פוגש נוסף בו אור נזקק.

נשתדל להיות תמיד בצד הנותן / נאיר פנים, נעודד, נתמודד ונפרגו.

ואז גם אנו נתמלא בעידוד / כי מה שנתנו – יחזור בהדהוד.

"ויקחו לי תרומה" – זהו סוד הבריאה / כל נתינה זה חיים, כמו חמצן לראה

במיחד כעת, כמו שאז בשושן / כשאויבינו מפריחים אימים בעשן –

נתו ונעניק, ועוד מליץ טוב נרכש / ונראה איך הטילים נופלים להם על הראש.

וגם חמינאי, שרעות עלינו יועץ / יסים כמו הסבא שלו, תלוי על העץ.

אנו בוטחים בהשם שיתן ביד שליחו, אוהב ישראל / שיטפל באיראנים, מבלי להתבלבל.

ואם טראמפ יהסס ואת המועד יאחר / רוח והצלה יבואו ליהודים ממקום אחר!

השם מבקש "ויקחו לי תרומה" / לכאורה המלה "ויקחו" אינה מתאימה.

תרומה הרי צריך לתת ולא לקחת / ובשל מה הפניה כך מנסחת?

"וינתנו לי תרומה" – הנה צריך להאמר / מדוע "ויקחו"? איזה סוד פה מסתתר?

כמו כן, למה "לי"? אי אפשר סתם לתת?? / מה רוצה התורה פה ללמד באמת?

לשתי שאלות אלו – תשובה אחת מאירה / והיא תובו, מתוד הספור שבניחוד נקרא:

מספר על מיסד שושלת רוטשילד, ר' אנשל הנדיב / שיצא לטייל בעיר עם בנו החביב.

בסיים הסבוב עברו באחת המאפיות / ויצאו עם שקית ובה חמש לחמניות.

פתאום נגש אליהם עני כחוש ושוף / ובקש דבר מאכל להחיות את הגוף.

מיד ר' אנשל במאור פנים חנני / הוציא מהשקית שתי לחמניות לעני.

ורחו עיניו של הקבצן כמי שהתגשם לו חלום / הודה לנדיב, ונפרד לשלום.

שאל ר' אנשל את בנו היקר / התדע כמה לחמניות כעת אצלנו נשאר?

מה הבעיה, השיב הבן בלי לחשש / היו חמש, נתנו שתיים, אז יש לנו שלושה!

לא ולא, השיב האב ואת המוצח קמט / נשארו לנו רק שתי לחמניות באמת!

איך יכול להיות? קרא הבן בתמיהה / בתרגיל חשבון כה פשוט תהיה לי שגיאה??

אינד מבין, השיב אנשל, הסכת ושמע בני / שלוש הלחמניות שבשקית, הן כאן באפו זמני.

מחבר: עוז חקק © לתגובות, להקדשות ולקבלת העלון במייל: 052-7662106 ozhakak76@gmail.com

קוראים יקרים, מי שמענין במניח / שגנב או גסוה אמש כל שניה
מזמן ארכש בשאון הקדשה / איסואה, אלוה אוכל בקשה
וככח כל הכדקה קמים כל הכדקה / משוכנס אדרי - מניין בשמחה!

העלון בוקדשי..

לע"נ מרת פרידה בת
אסתר מושייב

לע"נ חוה רחל בת רבי
חיים מאיר דוד

לע"נ הרב ניסים חי בן
סופיה

לרפואת מ"א הרצל
אלדד בן סעידה